

uitgekamd

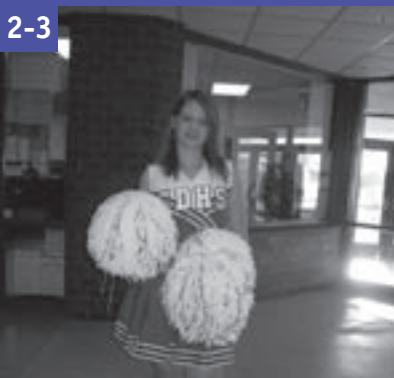
jaargang 6, nr 1 • januari 2005 • maandelijks tijdschrift (niet in juli-augustus)

Katlijn Pollaris over de herfst in de VS

Spoorloos Station, een café met spoorwegverleden

Valesca Den Boer wint brons op wereldkampioenschappen Taekwondo

Patricia Beysens in de Kam, 21 januari

UIT DE GEMEENTE 2-3 Katlijn vanuit de Verenigde Staten / 4-5 Bewogen jaren / 6 Spoorloos Station

VERENIGINGSNIEUWS 8 Gouden jubileum parochie - SC Sprint - Vlaamse Schaak Philatelisten / 8 Taekwondoclub heeft twee kampioenen / 15 Activiteitenkalender

DE KAM 9-10 Patricia Beysens brengt Duitse chansons in de Kam / 10-11 Programmatie / 16 Agenda

RAND-NIEUWS 12 RandRevue - Winkeliers leren Nederlands / 13 In Memoriam André De Moor, voorzitter vzw 'de Rand'

BURENGERUCHT 14 De Bosuil Jezus-Eik - De Lijsterbes Kraainem

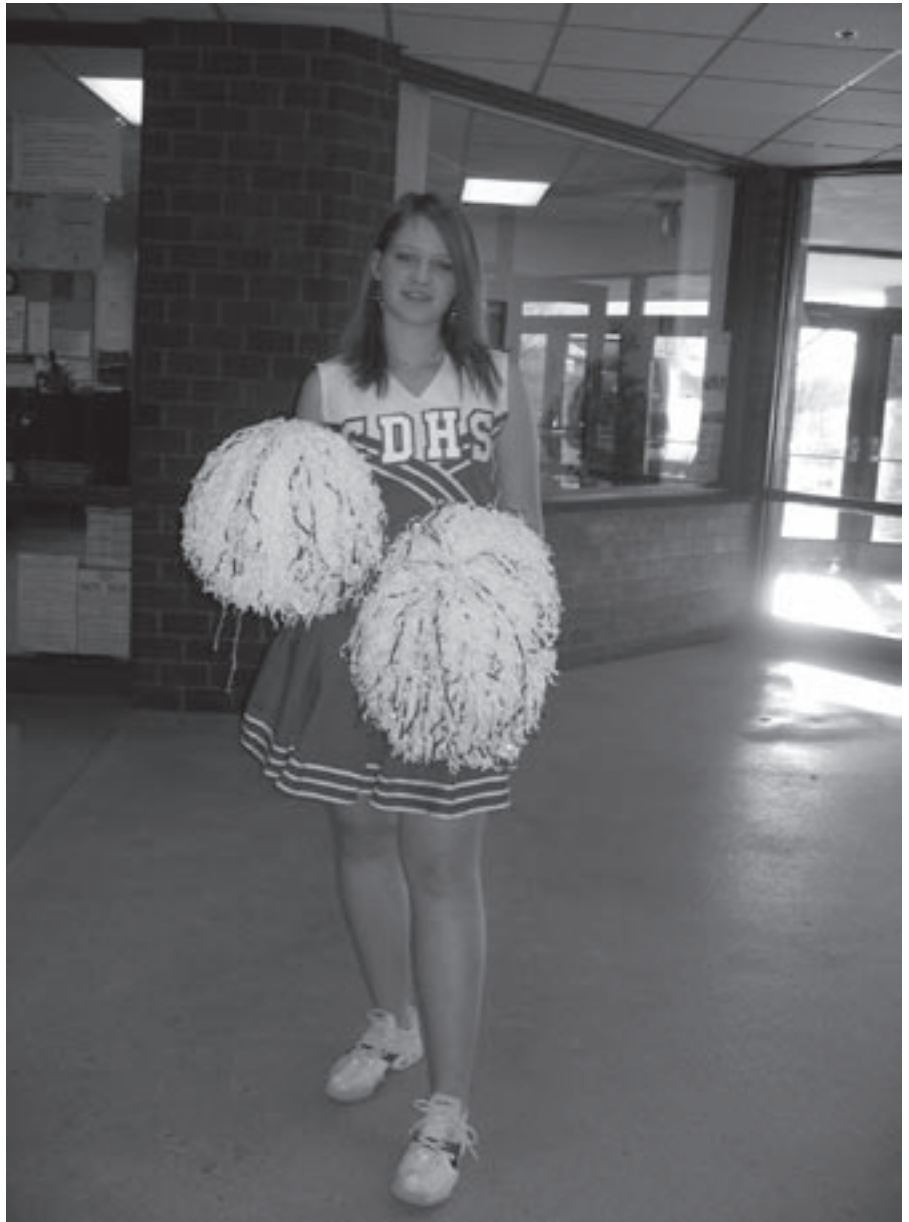
Een cheerleader in herfst sfeer

De feestperiode komt eraan. Ook in Leon, Verenigde Staten, waarover Katlijn Pollaris ons bericht. Zij verblijft daar een jaar als uitwisselingsstudent met 'Youth for Understanding' en houdt ons elke maand op de hoogte van het reilen en zeilen in de staat Iowa.

Traditioneel is de vierde donderdag van november Thanksgiving Day. Historisch is Thanksgiving ontstaan als bedankingsfeest voor de Indianen, omdat ze de eerste pioniers of 'settlers' geholpen hebben te overleven na hun aankomst in Amerika in 1621. In de loop van de jaren is de betekenis enigszins veranderd. Thanksgiving is een feest geworden om extra 'Thank you' te zeggen aan God voor al het mooie en goede dat hij de mensen schenkt. Toch vieren ook niet-gelovige Amerikanen het feest. Thanksgiving is een echt familiefeest. Niet voor niets is het dan ook de drukste periode voor het luchtvaartverkeer in de States. Veel Amerikanen, die soms verhuizen naar de andere kant van dit immense land, keren dan terug naar hun 'home' om met hun familie te vieren. Het hoogtepunt van de dag is het eten: een gigantische kalkoen met stuffing en dressing. Daarbij puree en allerlei groenten. En als nagerecht is er pompoentaart. In mijn gastfamilie waren vijf van de zes kinderen teruggekeerd naar Leon, zodat we met zo'n twintig mensen Thanksgiving hebben gevierd. En ook hier ontbrak de traditie niet: de kalkoen, de puree, de groenten, de pompoentaart. Lekker, maar vooral veel...

Allemaal lichtjes

De dag na Thanksgiving noemen de Amerikanen 'Black Friday', zwarte vrijdag. Niet omdat ze triest zijn dat Thanksgiving voorbij is, maar omdat het vaak de eerste dag van het jaar is dat winkels en warenhuizen echt winst beginnen te maken en dus hun omzetcijfers niet meer in het rood, maar in het zwart staan. Die dag zijn er namelijk supersolden in heel het land. In het journaal werd gemeld dat zeker 50 miljoen Amerikanen die vrijdag naar de shoppingcentra gingen om de goedkoopste kerstcadeaus te kopen. Ik hoorde dat sommige warenhuizen zelfs al om vijf uur in de ochtend opengingen en dat er dan al

wachtenden stonden. Misschien een tip voor Belgische winkels? Mijn familie is wijselijk thuis gebleven. Mijn gastmoeder heeft dan ook haar eigen manier van shoppen. Zij bestelt de meeste kerstcadeaus via het internet. De laatste weken zijn er al zeker 20 dozen in allerlei formaten met kerstcadeaus aan huis geleverd. Om niet uit de toon te vallen, heb ik mij ook aan online shopping gewaagd. Ik bestelde een mini iPod, een

toestelletje waarop je zo'n 1.000 liedjes kan opslaan. Ondertussen is dit veilig en wel aangekomen en... met de lage dollar koers blijkt het een koopje geweest te zijn.

Na Thanksgiving is het in Amerika tijd om aan Kerstmis te denken. De goede heilige man van zes december komt hier niet langs. Wij gingen onze kerstboom kappen in een bos in de buurt. Denk nu niet dat we zomaar naar een bos zijn gegaan en

Zelf een kerstboom kappen in een bos.

daar een boom hebben omgehakt. Nee, het is een bos, vol met kerstbomen, uitgebaat door een privé-persoon. Je loopt rond in dat bos, kiest een boom, hakt die om en betaalt de uitbater. Afhankelijk van de grootte plakt de uitbater een prijs op de boom. Na het hakken, was er natuurlijk het versieren. De buitenversiering is er bij ons nog niet, maar vele huizen in de buurt hangen al vol met kerstlichtjes. Heel mooi om te zien!

Uitbundig aan sport doen

De Amerikaanse scholen hechten zeer veel belang aan sport. Dat merk je aan alles. Elke week zijn er twee of drie sportwedstrijden. Het winterseizoen is sinds eind oktober begonnen. Dit wil zeggen dat er basketbal gespeeld wordt en er aan worstelen gedaan wordt. De trainingen zijn zeer intensief. Elke dag na school is er een training van twee uur. Vele atleten komen ook vanaf 6u30 al gewichtheffen. Voor belangrijke sportwedstrijden staat de hele school op zijn kop en worden er zelfs 'pep assemblees' ingelast; dat zijn bijeenkomsten in de sportzaal waar iedereen opgepept wordt vóór de wedstrijd. Ook het hele dorp leeft mee met de sportresultaten van

het schoolteam. Bij de thuiswedstrijden is er een grote opkomst en bij uitwedstrijden is het niet abnormaal dat supporters verplaatsingen meemaken van meer dan een uur om hun team aan te moedigen. Maar wat zou een Amerikaanse sportwedstrijd zijn zonder cheerleaders, de groep meisjes die je in reportages bij Amerikaanse sporten uitbundig ziet doen? Omdat het zo typisch Amerikaans is, heb ik gekozen om dit winterseizoen een cheerleader te zijn. Ik heb elke ochtend training van zeven tot acht uur. De dag van een wedstrijd lopen alle cheerleaders in hun uniform rond op school. Tijdens de wedstrijd staan we langs de kant en 'cheeren' of supporteren we voor het team. Zo proberen we het publiek uitbundig te maken voor het team.

Met de feesten in aantocht zou ik iedereen die mijn artikel leest en die van zich heeft laten horen met een kaartje of een mail willen bedanken. Natuurlijk wens ik heel Wezembeek-Oppem en omstreken een Zalig Kerstfeest en een Gelukkig Nieuwjaar. Tot in 2005 !

Katlijn Pollaris

Wist je dat?

> Ik regelmatig rond 22u à 23u ga winkelen omdat vele winkels open zijn tot middernacht. Best wel een speciale ervaring.

> Het al gesneeuwd heeft in Leon en de temperatuur gezakt is tot 10 graden onder nul. Op dit ogenblik is het terug wat warmer. Misschien zit er voor dit jaar een witte Kerst in?

> Ik met Kerstmis naar de familie van John in Oregon ga, een staat aan de Westkust ten noorden van Californië. Dit betekent een vliegtuigreis van enkele uren.

Bewogen jaren (1919-1963) (deel 8)

‘Verordnungen’ en verplichte tewerkstelling

Het leven na de bezetting door de Duitsers hervat zich langzaam. Maar het is een totaal ander leven met honger (zie deel 6), veel verboden en beklijvende razzia's.

Door allerlei maatregelen, die de Duitse bezetter oplegde, veranderde het dagelijkse leven in onze gemeente drastisch. Voor alles en nog wat waren er ‘verordeningen’ (reglementen) en ‘schein’en’ (toelatingen) vereist. Het straatverkeer was toegelaten van 5u 's morgens tot 23u 's avonds, van zonsondergang tot zonsopgang gold een algemene verduistering om de geallieerde vliegtuigen te misleiden, en cafés sloten van 22u30 tot 5u. De kermissen werden afgeschaft en de jeugdverenigingen geregistreerd. Beide fanfares werden op non-actief gezet en er was geen toneelactiviteit. In 1943 besloot de toneelkring De Lustige Ambachtslieden (het huidige Lamb) hieraan iets te doen. Het was echter winter en de kolen voor de verwarming van de zaal waren zeer schaars. De leden van de kring trokken dan maar 's nachts naar het bos om bomen af te zagen en brandhout te verzamelen. In een hiermee goed verwarmde zaal werd de operette ‘Hotel Do-Re-Mi-Fa-Sol’ opgevoerd. Tussen al het oorlogsgeweld slaagde de toneelkring erin om de dankbare bevolking enkele uurtjes op te monteren. Intussen werd er al vanaf september 1941 opnieuw in competitieverband voetbal gespeeld.

Auto's en vrachtwagens verdwenen stilaan uit het straatbeeld. Iedereen reed per

fiets of haalde zijn vertrouwde kruiwagen van stal. Tram 39 (Stokkel-Brussel) van de Brusselse trammaatschappij, de tram Leuven-Brussel van de buurtspoorwegen met halte in Kraainem, en vooral het Electrobel-treintje Brussel-Tervuren met drie haltes in onze gemeente reden overvol rond. Iedereen (zelfs de meest doorwinterde smokkelaar) was fervent voorstander en gebruiker van het openbaar vervoer geworden.

De kinderen speelden in groep op straat. In onze straat (de Kaarestraat of H.Smetsstraat) waren we met een twintigtal, allemaal afkomstig van kroostrijke gezinnen uit onze cité. Meestal speelden we bij gebrek aan speelgoed voetbal met een kapotte bal of werd in de struiken aan het Kattebergske verstopperijtje gespeeld. Sinterklaas was toen voor de Wezembeekse kinderen een illustere onbekende en van ‘Sinte Mette’ of Sint-Maarten kenden ze alleen zijn afbeelding op de potten en bokalen van ‘Winterhulp’.

Luister naar de radio

Terwijl de gecensureerde Radio Brussel dagelijks tot 22u uitzond, luisterden de schaarse radiobezitters vanaf september 1940 's avonds, tussen de door de bezetter georganiseerde storingen heen, gretig naar de Belgische uitzendingen van Radio

London. In de A.Lenaertsstraat stond ter hoogte van de huidige brug onder de ring een vrij futuristische betonnen constructie met veel glas en een hoge zendmast van ‘Radio Schaarbeek’. Het gebouw was in de jaren dertig opgetrokken en werd tijdens de oorlog door de bezetter als radiostation gebruikt. Het werd rond 1975 voor de aanleg van de ring rond Brussel afgebroken. François Landrain, een inwoner van onze gemeente, werkte er als radiotechnicus en werd er tijdens de bezetting onder meer belast met het draaiende houden van de fameuze ‘koffiemolen’, het systeem om de Belgische uitzendingen van Radio London te verstoren.

De Duitsers hadden van de omgeving rond het station een verboden zone gemaakt. Ze was afgesloten met prikkeldraad. Ze waren er vrij gerust in, want de bewaking ervan werd tijdens de hele bezettingsperiode toevertrouwd aan één enkele schildwacht, zijnde ‘soldaat Hans’. Het betrof een gemoedelijke veertiger, gedrongen van postuur en lichtjes mankend. Hij was duidelijk niet sterk gemotiveerd bij het uitoefenen van zijn bewakingsopdracht en kwam elke dag zijn pintje drinken in het café van het gezin Ameye tegenover de Sint-Pieterskerk. Hij droeg steeds zijn geweer, dat van een ouder type was en

‘Staatsblad’ tijdens de Duitse bezetting.

Oproeping tot verplichte tewerkstelling.

meestal niet van de nodige kogels was voorzien. Toen de bevrijding aanbrak, was soldaat Hans plots met de Noorderzon verdwenen. Zijn geweer had hij volgens Willy Ameye vooraf plichtsgetrouw tegen de buitengevel van Radio Schaarbeek achtergelaten.

Onderduiken voor de verplichte tewerkstelling

Toen de vrijwillige tewerkstelling van Belgen in Duitsland bleek te mislukken, werd vanaf oktober 1942 onder meer de verplichte tewerkstelling voor mannen tussen 18 en 50 jaar ingevoerd. Administratieve controles en oproepingen in de Naamsestraat in Brussel, waarbij vele bekende gezichten regelmatig opdoken, boekten weinig resultaat. Jaloezie en broodnijd leidden echter soms tot verklikking, met razzia's op straat of huiszoekingen door de 'Feldgendarmeerie' en haar handlangers tot gevolg. Stafke Buekenhout (alias den Beuk) bracht als ondergedoken werkweigeraar menige nacht in het lijkhuisje op het kerkhof door. Frans Vogels moest meermaals het ouderlijk huis ontvluchten, terwijl de Duitsers wat verder in de straat bij de familie Deronde huiszoeking deden, en zich op handen en voeten in de achterliggende velden verschuilen. Emiel Desmet bevestigt dat zijn broers Maurice en Marcel (Vietto) geregeld door de Duitsers als werkweigerars werden opgespoord. "In 1942 werden vele mannen, maar ook soms vrouwen verplicht om in Duitsland te gaan werken. Dit was ook het geval met mijn broers Maurice en Marcel en even later met mijn zuster Jeanne. Onze Vietto (Marcel) kreeg schriftelijk het bevel om naar Leipzig te vertrekken. Toen hij daar niet op het voorziene tijdstip aankwam, werd hij als werkweigeraar opgespoord. Ook onze Maurice werd door de Duitse politiediensten gezocht. Deze volledig in leder geklede heerschapen met platte hoed verplaatsten zich steevast in een Citroën. Als mijn broers thuis kwamen eten, moest ik de wacht houden, zodat zij bij het minste onraad langs achter uit ons huis in het korenveld van 'Mie van Keizer' konden verdwijnen. 's Nachts sliepen zij op een onverdachte plaats: Maurice bij de ouders van zijn lief in Tervuren, Marcel in de druivenserres van 'Cajo' (bijnaam van de rademaker/estaminethouder Hernalsteen op de Verkenmet). Ik speelde dikwijls de verbindingsman

tussen de verschillende werkweigerars van Oppem en moest ook voor de nodige mondvoorraad zorgen. Toen de Duitsers Oppem volledig hadden omsingeld, ben ik door het cordon geraakt door vanuit ons ouderlijk huis via de binnenhoven en op tijd geopende poorten van onze burens Felix Wera en Mie Kuiper (Brusseleers) in één ruk de Mechelsesteenweg over te geraken en zo in de Bausstraat richting Tervuren te belanden. Zo werd iedereen nog tijdig van de razzia op de hoogte gebracht. Ik kon zelfs nog juist op tijd onze Maurice, die van Tervuren kwam, tegenhouden. Ik wil hierbij uitdrukkelijk vermelden dat de zoon van de toenmalige oorlogsburgemeester Van Landuyt ons van tijd tot tijd kwam verwittigen dat er een razzia op komst was. Ik moest dit belangrijke nieuws verder verspreiden. Onze Maurice en Marcel kregen later nog maar eens het schriftelijk bevel om zich in de Naamsestraat in Brussel te melden. In hun plaats ging onze moeder met hun jongere broer (ikzelf) en mijn zus Marie-Louise. Na veel gebulder en dreigementen werd het drietal een tijdje op secreet gezet en achteraf vrijgelaten. Eind 1943 werd mijn zuster Maria, die alleen thuis was, bij een Duitse inval ondervraagd en geboeid om afgevoerd te worden. Uiteindelijk werd zij, dankzij de tussenkomst van toegesnelde burens, vrijgelaten en gerust gelaten." Gesnapte werkweigerars werden in konvoien naar Duitsland gebracht of werden door de in onze regio fel gepropageerde 'Organisation Todt' bijvoorbeeld bij de bouw van de Atlantik Wall, een 4.000 kilometer lange verdedigingswal langs de Atlantische Oceaan tegen een eventuele geallieerde invasie, ingezet. Dat lot was Constant Corbeel beschoren, die eenmaal opgeroepen in de beruchte Naamsestraat in Brussel, te horen kreeg dat hij in de plaats van zijn broer Eugène, die het vertikte te komen opdagen, als dwangarbeider naar Duitsland werd gestuurd. Hij werd er van 1942 tot 1944 tewerkgesteld in Bremen bij de firma Borgward, die amfibievoertuigen voor het Duitse leger fabriceerde. Hij werd er in 1944 door de Engelse troepen bevrijd.

Michel Spreutels

Dokters van wacht

> 02/01

Dr. S. Van Mulders
Vredeplein 2A
1950 Kraainem
02 720 10 51

> 08/01

Dr. Laeremans
Mechelsesteenweg 131
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 05 15

> 09/01

Dr. Moyersoens
Sint-Pancratiuslaan 19
1950 Kraainem
02 725 56 45

Apothekers van wacht

> 07/01

Apotheek Jansens-Ceuppens
Lange Eikstraat 8
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 89 40

> 14/01

Apotheek Niclaes
Moorselstraat 320
3080 Tervuren (Vossem)
02 767 58 16

> 21/01

Apotheek GH Farma
Brusselsesteenweg 41
3080 Tervuren
02 767 34 56

> 28/01

Apotheek Matteredne
Koningin Astridlaan 313
1950 Kraainem
02 731 73 68

> 04/02

Apotheek Piens
A. Dezangrelaan 35
1950 Kraainem
02 720 47 90

Spoorloos Station, een café met een spoorwegverleden

Tournee Generale door Wezembeek-Oppem (6)

Helemaal spoorloos is het natuurlijk niet, maar het kost de bezoeker toch wat moeite om de Leuvensesteenweg 10 A te vinden. Hier huist de brasserie met de toepasselijke naam 'Spoorloos Station'. We zijn op de zesde halte van onze tournee générale langs de cafés van Wezembeek-Oppem. Ja, inderdaad, Wezembeek-Oppem, want dit stuk langs de Leuvensesteenweg, schuin tegenover het Afrikamuseum, hoort nog bij onze gemeente.

Als je het juiste hobbelige wegje inslaat, sta je snel voor een loods uit de tijd van toen, een hangar die vroeger gebruikt werd om treinstellen te repareren. Tot in 1962 stond voor deze hangar het station van Tervuren, een gebouw met een zekere allure, dat echter tegen de grond moest. Binnen kan je dit staaltje van oude spoorwegarchitectuur trouwens nog altijd bewonderen op een enorm wandschilderij, gemaakt door Luk Tegenbos. Meteen is de naam Tegenbos gevallen. Het was immers Dirk Tegenbos die in 1997 naar de Belgische Spoorwegen en brouwerij Palm stapte om van deze hangar een café te kunnen maken. En het lukte. Palm huurde van de Belgische Spoorwegen het terrein met loods en Dirk huurde van Palm. Meteen het begin van deze toch wel opvallende brasserie.

Opvallend inderdaad, want de cafés met een stuk authentiek spoor en een oude bagagewagon van 42 ton uit 1938 in hun interieur zijn eerder zeldzaam. Langs de

wanden hangt het vol met spoorwegmemorabilia aangesleurd uit andere stations: borden met dienstaanwijzingen, voltmeters, email reclamepanelen, ... Op de bovenverdieping zit je op groene simillieren bankstellen. Oude valiezen op de bagagedragers krijg je er zo bovenop. Voorts is er nog een kinderhoek. In de wagon staan er ook tafeltjes voor de rustige ogenblikken.

Dirk Tegenbos hield de zaak enkele jaren open alvorens zich op nieuwe projecten te storten. Zijn opvolger hield het vlug voor bekeken. In oktober 2003 werd de zaak overgenomen door Sven, die nu samen met zijn vader en schoonvader het café uitbaat. Bij die overname had de zaak ongeveer anderhalf jaar leeggestaan en het geheel leek meer op een ruïne dan op een café; veel was daarenboven geplunderd en gestolen. Op dit ogenblik is het interieur terug in zijn oude spoorwegglorie hersteld.

De kaart

Dat het een Palm-café is, blijkt natuurlijk ook uit de geserveerde bieren: Palm, Bock, Rodenbach en Royal van het vat. Verder is er nog een selectie van de 'goede' traditionele Belgische bieren. Naast sterke dranken vind je er ook een gevulde wijnkaart. Bij het binnenkomen zie je op het bord met krijt geschreven welke schotels er die dag geserveerd worden. Hiervoor kan je dagelijks s' middag en 's avonds terecht. Tussendoor zijn er pannenkoeken en ijsjes. Nog iets speciaals: al deze gerechten worden in de keuken bereid die in een oude spoorwagon geïnstalleerd is. Sven, die al ervaring had opgebouwd in andere horecazaken, heeft de ambitie om van zijn 'Spoorloos Station' een "culturele ontmoetingsplaats voor jong en oud" te maken. Hij zou zijn klanten ook graag poëzie en theater aanbieden. Op dit ogenblik is hij bezig met een 'lounge concept'. Dit betekent dat er op vrijdag- en zaterdagavond een heuse DJ muziek

draait. Deze achtergrondmuziek staat luider dan in een gewoon café, maar niet zo luid als in een danscafé. Daarenboven is er iedere tweede zondag van de maand tussen 11 en 2 een jazz brunch geprogrammeerd.

Tijdens ons bezoek hebben we al een eerste BV gespot: Dirk Draulans, Knackjournalist en 'Applaus voor de natuur'-man uit De Laatste Show. Enkele dagen geleden klasseerde hij in De Standaard het 'Sporloos Station' bij zijn favoriete cafés. En dat voor een brasserie in een hangar en met oude treinspullen gevuld...

Jan Pollaris

50 jaar parochie (1955-2005) Gouden jubileum parochie HH. Michaël en Jozef

In het jaar 2005 viert de parochie HH Michaël en Jozef Wezembeek-Oppem het gouden bestaansfeest van de parochie. Op 26 juni 1955 werd de nieuwe pastoor aan de grens van Sterrebeek en Wezembeek-Oppem (Mechelsesteenweg en Hippodroomlaan) ontvangen door de geestelijke en burgerlijke overheden, en ingehaald met een grote stoet kerkwaarts. De oprichting van de parochie werd officieel bevestigd bij Koninklijk Besluit van 27 maart 1957. Dit jubileum mag niet onopgemerkt voorbijgaan! Dat vraagt een goede voorbereiding, waarbij we iedereen willen betrekken. Daarom richten we ons tot jou. Jouw suggesties zijn in dit stadium zeer belangrijk, en vrijwilligers om de ontvangen suggesties uit te werken zijn altijd welkom. Aarzel dus niet om contact op te nemen met een van de leden van onze parochieploeg: Arlette Cumps (Koningstraatje 14), Anne-Marie De Coninck (Marmotlaan 22), Gabriel Staessen (Van Severlaan 84), Luc Boels (Leopold III laan 7), Ronald Cools (Bos van Hout-hulstlaan 23) of pastoor Gilbert Mazijn (Heldenlaan 17). Bij voorbaat heel veel dank!

Driedaagse mossel feesten SC Sprint

14-15-16 januari – Io Vivat

Na nieuwjaar zijn er naar jaarlijkse gewoonte onze driedaagse mossel feesten. Dit jaar voor de achtentwintigste keer. De opbrengst komt ten goede aan de jaarlijkse wielervedstrijden die wij organiseren. Deze keer wordt het een 'grote' koers op 8 mei, nl. het Kampioenschap van Brabant voor eliterijders zonder contract en beloften.

Ons mossel festijn heeft plaats op 14-15-16 januari in lokaal Io Vivat, bij Gust en Martha, de Burburelaan 45 vanaf 12u. Er is een mooie tombola voorzien met als hoofdprijs een mountain-bike. Tot dan!

Postzegel met afbeelding van de Kam

In het vorige nummer van Uitgekamd werd een postzegel afgebeeld met daarop een pentekening van de Kam. Blijkbaar zijn er mensen naar de Post en Rik Smets gestapt om deze zegel te kopen, maar ze kwamen van een kale reis terug. Deze zegel werd uitgegeven door de Vlaamse Schaakphilatelisten (VSP) en is enkel bij deze vereniging te koop voor 2 euro per stuk, zolang de voorraad strekt.

(Neem contact op met ronald.cools@wezembeek-oppem.info) Met de winst wordt de in november door de VSP georganiseerde internationale bijeenkomst gesteund.

Ter informatie een beetje uitleg over dergelijke 'gepersonaliseerde' postzegels. Je kan tegenwoordig een afbeelding naar keuze naast een postzegel laten drukken. De Post doet dat uiteraard niet gratis en mensen doen dit dan ook hoofdzakelijk ter gelegenheid van speciale gebeurtenissen. De eenvoudigste manier om dergelijke zegels te laten maken is via het internet. Je hebt een digitale foto (jpg) of een andere digitale afbeelding nodig. Op de webstek <http://www.mijnzegel.be> vind je alle verdere instructies. Je kan ook een formulier invullen in het postkantoor en een foto meesturen. Er zijn twee formaten: langwerpige (27,66 x 48 mm) en bijna vierkant (27,66 x 24 mm). Jouw afbeelding wordt gedrukt naast een priorpostzegel. Zo gebeurt het ook in Frankrijk. In Oostenrijk is men intussen een stapje verder en drukt men jouw afbeelding in een wit vak middenin de postzegel. Dat is in België nog niet aan de orde. De zegels worden gedrukt in vellen van 15 postzegels. Je moet minstens 1 vel bestellen. Dat kost je 16 euro. De vellen worden gestuurd naar diegene die ze bestelde en betaalde. Ze zijn dus nooit te koop bij de Post. Nu weet je ook waarom dergelijke gepersonaliseerde zegels enkel voor speciale gelegenheden gebruikt worden: één priorpostzegel kost op die manier 1,07 euro in plaats van 0,50 euro.

Het is uiteraard niet mogelijk om een volledig overzicht te krijgen van de gepersonaliseerde zegels die reeds gemaakt werden. Op de webstek <http://users.skynet.be/wauterma/> vind je het meest volledige overzicht.

Ronald Cools

Secretaris Vlaamse SchaakPhilatelisten

Taekwondoclub heeft twee kampioenen

Een gesprek met bronzen Valesca Den Boer

De Taekwondoclub uit Wezembeek-Oppem heeft twee kampioenen in haar rangen. Op de jongste wereldkampioenschappen in Korea behaalde Valesca Den Boer (31 jaar, 58 kilogram en Eerste Dan) brons en Anneke Bucher goud. Aan het WK namen duizend deelnemers uit veertig verschillende landen deel. Vermits Anneke Bucher in Nederland woont, bleek een afspraak niet evident te zijn, maar we konden Valesca Den Boer strikken voor een interview. Zij is regelmatig aan het werk te zien bij de Taekwondoclub in Wezembeek-Oppem.

“Zoals je ziet, is het hier meer een familie dan een club”, vangt Valesca aan, terwijl enkele van de jongste leden haar in de armen vliegen. “We hebben weinig middelen, maar toch kunnen we onze club met tachtig leden goed draaiend houden. Er is ook een nauwe samenwerking tussen de Taekwondoclub uit Wezembeek-Oppem en de Taekwondoclub uit Tervuren. Vandaag trainen we in de sporthal van Tervuren. Volgend jaar viert onze club haar tienjarig bestaan en we zijn vast van plan om er nog vele jaren bij te doen.”

“Hoe ik ertoe gekomen ben om mij te verdiepen in deze Oosterse gevechtssport? Dat is in feite allemaal in Hasselt begonnen, waar mijn ouders wonen. Nu woon ik al zeven jaar in Schaarbeek. Ik wilde wel eens een nieuwe uitdaging en ben vijf jaar geleden in de Taekwondoclub van Wezembeek-Oppem gerold. Ik ben voltijds bediende en dan doet het deugd om je eens te kunnen afreageren.”

Euforie

“Het doet me enorm veel plezier dat ik dankzij de steun van mijn lerares Barbara Siraut en coach Jean-Paul Goossens zo ver ben geraakt in het Taekwondo. Op 17

oktober kon ik op het Wereldkampioenschap Taekwondo in Korea brons pakken. Dat gaf me een euforisch gevoel. Maar ik heb er natuurlijk hard voor moeten trainen. Ik zit aan een gemiddelde van vier tot vijf keer per week intensieve training. Vorig jaar hadden we samen met Anneke Bucher, lerares Barbara Siraut (Vierde Dan) en coach Jean-Paul Goossens (Tweede Dan) het idee om deel te nemen aan het WK in Korea. Ik heb er echt lang over nagedacht, want naar zo’n WK ga je niet zomaar. Je moet eerst intensief trainen en het dan tegen de besten van de wereld opnemen. Ik had eerst wel wat schrik, maar met de steun van onze trainster en onze coach is het ons gelukt. Ik pakte brons; Anneke zelfs goud. Een prachtprestatie. Het brons behaalde ik in de categorie Taekwondo ‘Sparring’. Dat is in feite meer de vechtdiscipline van het Taekwondo. Elke wedstrijd duurt ongeveer twee minuten. Maar vergis je niet, dat is twee minuten zeer intensief en geconcentreerd op de mat bewegen. Er zijn vier scheidsrechters: vier aan elke kant van het wedstrijdvlak en één scheidsrechter die de tweekamp in het midden volgt. Bedoeling bij het ‘sparren’ is om punten te pakken door de tegenstrever te

raken boven de gordel. Daarbij is trappen en uithalen met de handen toegestaan. Maar echt zwaar contact maken, doen we niet. Het gaat meestal om ‘light contact’. Dan moet je mooie bewegingen maken, de verdediging van de tegenstrever doorzien, en punten pakken. Het verschil tussen Taekwondo en een andere Oosterse gevechtssport is dat Taekwondo veel vloeiender is dan bijvoorbeeld karate. Karate is veel strakker, bij Taekwondo zijn de bewegingen eleganter. Je gaat in feite met de ‘wave’ mee”, vertelt Valesca.

Doorgaan tot ik erbij val

Toekomstplannen? “Zeker en vast. Nu ga ik nog even uitrusten tot het einde van het jaar, maar in januari start ik weer met de intensieve trainingen. Op 18 februari vertrekken we naar Finland voor een Taekwondokampioenschap. Het reizen bevalt me. We hebben al heel wat landen aangedaan voor internationale kampioenschappen. En zolang ik fit genoeg ben, blijf ik deelnemen aan kampioenschappen. Ik denk nog lang niet aan stoppen. Als het moet, doe ik voort tot mijn tachtigste”, lacht Valesca vol zelfvertrouwen.

Joris Herpol

Valesca Den Boer (l.): “Op 17 oktober kon ik op het Wereldkampioenschap Taekwondo in Korea brons pakken. Dat gaf me een euforisch gevoel. Maar ik heb er natuurlijk hard voor moeten trainen.”

In de schemering van de spot

Een gesprek met zangeres Patricia Beysens

“Soms denk ik dat ik in de periode tussen de twee wereldoorlogen had willen leven. Het was een heel intensieve tijd. De economie was in crisis, de cabarets leefden volop en er was veel meer om over te schrijven. Elke dag kon je laatste zijn.” Rustig peinzend zit ze voor me, lepelend aan haar soep, in een art nouveau etablissement in Brussel. Patricia Beysens zit met haar hoofd verankerd in een verleden dat zich afspeelt in de Duitse cabarets van de jaren '20-'30. Al meer dan 23 jaar verdiept ze zich in de Duitse chanson waarin ze haar ziel en een groot deel symboliek terugvindt.

Patricia Beysens, geboren in Rotterdam en in 1974 verhuisd naar België, is vocaliste, instrumentaliste en schilderes. Ze geeft les aan Studio Herman Teirlinck en gaf zeven jaar zangles in de Jazzstudio in Antwerpen. “Eigenlijk ben ik in mijn kleuterperiode blijven hangen”, steekt ze van wal. “Schilderen en zingen om de wereld te begrijpen, wat me nog steeds niet lukt. Het zijn verschillende vormen van kunst, maar het zijn vooral verschillende talen om over dezelfde onderwerpen te kunnen spreken.” Als zangeres legt ze zich sterk toe op het Duitse chanson zoals die opgang maakte in de periode tussen de twee wereldoorlogen. “In Duitsland waren Berlijn en München toen belangrijke steden voor het cabaret. De Duitse schrijvers brachten meer politiek gerichte liederen dan hun Franse collega's in Parijs. Het was crisis, er heerste veel misnoegdheid en dat werd handig gebruikt in de kunst. Het was een sterke emotionele periode met de toenemende macht van de nazi's. Mensen werden opgesloten omwille van hun lasterlijke teksten. Er was een strenge controle op alle meningsuitingen. Het beleid werd steeds duisterder en er waren veel politieke vluchtelingen. De toenmalige chansons werden geschreven

door schrijvers en componisten. Je hangt dus niet vast aan een gezongen voorbeeld van een singer-songwriter. De melodie van het lied is vaak niet terug te vinden in de instrumentale begeleiding, zodat de tekst alle aandacht kan krijgen. Je kan ze een eigen invulling geven qua interpretatie en dat maakt het heel creatief.”

Spötterdämmerung

Wat maakt de liederen zo aantrekkelijk? “Ze zijn nog altijd afschuwelijk actueel. De overeenkomsten tussen toen en nu zijn overduidelijk. Ze trokken me van bij het begin aan en ik ben me er steeds meer in gaan verdiepen. Gedragingen komen steeds terug en mensen blijven steken in primitieve gevoelens. Kästner heeft het over de menselijke ontwikkeling waarbij we zelfs naar de maan kunnen vliegen, maar elkaar toch blijven haten en oorlog blijven voeren. Zoals een stam apen met leiders en vechtpartijen. De kracht van die expressionistische liederen zit in de heldere en symbolische manier waarop de zaken voorgesteld worden. Duits is een moeilijke, maar zeer directe taal waarbij je heel goed moet articuleren. Maar het spreekt tegelijk je buikgevoel aan.”

Met haar programma ‘Spötterdämmerung’ trekt ze de Vlaamse en Nederlandse podia rond. “De titel betekent ‘Schemering van de spot’. Gek eigenlijk, maar op school was ik erg slecht in Duits”, zegt ze tussendoor. “De ironie is weggefallen. De mensen willen enkel nog vermaakt worden, zonder inspanning. Er is een enorm gebrek aan communicatie. Hoe meer middelen we hebben, hoe minder we met elkaar praten. Iedereen leeft individueel. Mensen trekken de deur dicht en dan hebben ze van niks last. Velen hebben ook niet meer de kracht om door te zetten. Alles wordt vlakker, onduidelijker, onoverzichtelijker. Ik heb alles zien veranderen en gelukkig zullen de nieuwe media en gewoonten daardoor nooit een belangrijke plaats innemen in mijn leven.”

Commerciële censuur

Via workshops bij Gisela May en contacten met allerlei schrijvers en componisten kreeg Beysens een doorleefd beeld van de tijdsperiode waarover ze zingt. Ze bracht twee lp's en drie cd's uit met werk van onder meer Brecht, Kästner, Tucholsky en Hollaender. Beetje bij beetje probeert ze het Duitse expressieve en soms zware lied

van weleer ook hier ingang te laten vinden. "Meestal kennen mensen deze muzieksoort niet. Ook tijdens optredens geef ik telkens wat uitleg bij het lied, zodat toeschouwers, die geen Duits kennen, zich toch kunnen inleven. Het publiek is ook heel divers: van klassiek geschoolde toeschouwers tot schoolkinderen. Dat maakt me niet uit. Het is belangrijk dat er aandacht is, want we leven in een tijd van commerciële censuur. Alles wat geen geld opbrengt, verdwijnt onherroepelijk van de markt." Naast de Duitse chansons legt Patricia zich ook toe op andere alternatieve muziek zoals joodse klezmer en Sefardische liederen. "De joden hebben vaak zeer swingende liederen. Ik zing in de verschillende joodse talen en heb hun muziek erg leren waarderen."

Instrumentaal is de muziek feestelijker, hoewel de teksten vaak een stuk minder sterk zijn dan de Duitse. Ze neigen meer naar volksmuziek en de liederen zijn zowel ernstig als grappig. Blijkbaar kies ik altijd de moeilijke wegen", lacht ze. "En aangezien ik geen muzikale opleiding heb genoten, is het altijd zoeken en leren. Het enige waarvan ik zeker ben in mijn leven is de onzekerheid."

Gunther Ritsmans

Patricia Beysens treedt met 'Spötterdämmerung' op 21 januari om 20u op in de Kam.

KRISTOF DENEIJS FOTOGRAFIE

JANUARI

KAM KIEST VOOR KUNST

Het werk met de titel 'A room for two?' is een 'docureeks' waar allerhande 'seksruimten' in beeld worden gebracht. Het zijn plaatsen met als enige doel het consumeren van seks. "Deze staan ver af van het intieme. Toch trachtte ik het al dan niet decadente, mooie of kitscherige te tonen. Het gore van die ruimtes wordt naar mijn gevoel vervangen door een grote theatrale aanwezigheid, die misschien eerst niet opvalt bij het penetre-

ren van die kamers en varianten, maar uiteindelijk toch alom aanwezig is. Het komt erop aan je beeld zo samen te stellen dat de nadruk wordt afgeleid van het 'functionele', zodat het eerder om zijn esthetica de moeite wordt om naar te kijken."

In de cafetaria van GC De Kam

Toegang: gratis

Heb ook jij interesse om jouw werken te tonen aan een ruimer publiek? Laat het ons weten. Misschien is Kam Kiest voor Kunst wel een goede mogelijkheid om dat te doen. Alle kunst disciplines zijn toegelaten. De cafetaria is gratis en er wordt geen percentage op de verkoop gevraagd.

UN LONG DIMANCHE DE FIANCAILLES

DO 13-01

FILM

Vijf Franse soldaten worden tijdens WO I door het krijgtribunaal tot executie veroordeeld. Misdaad: zelfverminking. In de hitte van de strijd voorziet de bevelvoerder een alternatieve straf: ze worden botweg de vuurlinie ingejaagd. Een jaar na het einde van de oorlog is de rusteloze Mathilde, verloofde van de jongste van de vijf, er niet van overtuigd dat haar Manech aan het front sneuvelde.

Vanuit haar idyllische kustdorp in Bretagne zet zij een koppige zoektocht op naar de verdwenen geliefde. Ze schakelt een detective in die alle 'laatste getuigen' opspoort en gaat zelf in Parijse legerarchieën neuzen. Zo ontdekt zij het mysterie van de vijf 'condamnés'.

Regie: Jean-Pierre Jeunet. Met: Audrey Tautou, Gaspard Ulliel en Jodie Foster. Frankrijk 2004, 133 minuten.

20u - De Kam

tickets: 3 euro (kassa), filmpas: 10 euro voor 5 films

PATRICIA BEYSENS ENSEMBLE SPÖTTERDÄMMERUNG VR 21-01

DUITSE CHANSON

Patricia Beysens, geboren in Rotterdam, is een autodidact vocaliste, instrumentaliste en schilderes. Muzikaal veelzijdig door van jongsaf samen te werken met groepen in zeer uiteenlopende genres. Al meer dan 20 jaar verdiept Patricia Beysens zich in het Duitse chanson met de nadruk op de jaren '20-'30 in de Berlijnse Kabarets (Hollaen-

der, Eisler, Brecht, Weill). Maar ook in de niet meer bestaande DDR werd deze traditie voortgezet door namen als: Kahlau, Kramer, Steinecker, Krtschil. In dit programma brengt zij een uiteenlopend repertoire gaande van satire, weemoedige poëzie en decadente liederen tot ook sociaal geëngageerde liederen, die in het Berlijn van toen niet weg te denken zijn. Patricia Beysens brengt deze liederen met de juiste emotie en subtiele theatraaliteit. Een prachtig ingetogen voorstelling, waar ook de humor niet ontbreekt.

20u - De Kam

tickets: 9 euro (kassa), 8 euro (vvk), 6 euro (abo)

PAPA BUE'S VIKING JAZZ BAND JAZZ DIXIELAND DO 03-02

MUZIEK

Papa Bue's Viking Jazz Band werd opgericht in 1956 door de Deense trombonist Arne 'Bue' Jensen. Sedert meer dan 40 jaar veroveren ze, met hun unieke stijl, de hele wereld. Van Canada tot Thailand, van Groenland tot Australië, van Kenya tot Japan. In Europa worden ze aanzien als een van de grootste traditionele Jazz

Bands. Gedurende hun lange muzikale loopbaan brachten zij meer dan 50 LP/CD's uit. Sinds 1977, en dit gedurende het hele zomerseizoen, treedt de Papa Bue's Viking Jazz Band op als huisorkest in het vermaarde Tivoli pretpark in Kopenhagen. Zij toerden rond met de grootste jazzmuzikanten van de wereld: George Lewis, Ben Welzter, Albert Nicolas, ... en nog vele andere. Hun muziek is een combinatie van Swing, Dixieland en 'mainstream' Jazz met een sterke invloed van Duke Ellington, Fats Waller en Louis Armstrong. Zij komen naar de Kam voor een enig concert in Vlaanderen.

20u - De Kam

tickets: 15 euro (kassa), 13 euro (kassa), 10 euro (abo)

SHANTALLA ZA 19-02

FOLKMUZIEK

De groep Shantalla wordt steeds vaker "de toekomst van de traditionele Ierse muziek" genoemd. En terecht, want de groep beschouwt het bijna als zijn levensmissie om Ierse en Schotse folk onder de aandacht van een zo groot mogelijk publiek te brengen. En ze doen dat met verve, getuige de vele enthousiaste recensies in de pers.

In de vier jaar van zijn bestaan heeft Shantalla nog niets van zijn enthousiasme voor muziek verloren. Elk optreden lijkt

voor hen een nieuwe uitdaging en de sfeer onderling is niet kapot te krijgen. De groep bestaat uit violist Kieran Fahy, uilleann pipes speler Michael Horgan, accordeonist Gerry Murray, gitarist Joe Hennon en zangeres Helen Flaherty.

20u - De Kam

tickets: 12 euro (kassa), 10 euro (vvk)

i.s.m. Cultuurraad Wezembeek-Oppem

RandRevue

Of een revue op de rand van ...

Wie revue zegt, zegt theater, zang en dans, groots opgezette decors, kostuums met een overdaad aan pluimen. Nicole & Hugo deden het, André Van Duin doet het, en nu... is het tijd voor de RandRevue! De RandRevue? Een revue op 't randje of er net over? Een revue met randjes en ribbeltjes? Niets van dit alles. De Rand-Revue is een theaterproject door en voor mensen van de rand. Uniek? Jawel!

Gemotiveerde kunstenaars, van heel jong over ouder tot altijd jong, actief in het gemeenschapsleven van 'de Rand', brengen in revuestijl een wervelend totaalspektakel. Een bont gezelschap van acteurs, zangers, dansers, ... maakt het een beetje bont; speciaal voor jou. Als toeschouwer werp je een blik op het leven van de randbewoners. Vier randbewoners nemen je mee op trektocht langs de werkelijke wereld. Alledaagse gebeurtenissen passeren de (Rand)Revue: vervelende hondenpoep op de stoep, de herkomst van Sinterklaas, het kussen van een pad om toch maar die droomprins te ontmoeten. Soms absurd, vaak werkelijkheid, geregeld grappig. Diepdroevig, emotieloos, intens blij en nog 'so what?'. Worden de emoties te veel? Geen nood, de TV-generatie zorgt voor een zapper. Buurman aan het werk zien? Of toch liever de buurvrouw? Kom dan kijken naar de RandRevue. De RandRevue houdt halt in elk gemeenschapscentrum van vzw 'de Rand'. Mis deze bus, sorry kans, niet!

GC De Zandloper: vrijdag 18 februari 2005

GC De Bosuil: zaterdag 19 februari 2005

GC De Kam: vrijdag 25 februari 2005

GC De Lijsterbes: zaterdag 26 februari 2005

GC De Moelie: vrijdag 4 maart 2005

GC De Boesdaalhoeve: zaterdag 5 maart 2005

Telkens om 20u30

Regie: Frank De Beule

Concept: Johan Waegeman

Tickets: 9 euro (kassa), 7 euro (vvk), 5 euro (groepstarief, -12j.)

[Vanaf nu kan je tickets bestellen in het centrum waar je de voorstelling wil bijwonen.](#)

Taalstage voor de Brusselse winkeliers

Sinds 11 oktober 2004 volgen een 200-tal Brusselse winkeliers Nederlandse les om hun klanten beter van dienst te kunnen zijn. Het Huis van het Nederlands Brussel nodigt alle Nederlandstalige klanten uit om gedurende de koopjesperiode de cursisten een hart onder de riem te steken en dus Nederlands te spreken!

Heel wat winkeliers, verkopers en horecapersoneel uit de Brusselse binnenstad willen hun kennis van het Nederlands verbeteren. In september konden zij zich inschrijven voor het project 'Nederlands in de winkelstraten', een initiatief van het Huis van het Nederlands, i.s.m. het Town Center Management van Brussel-centrum. Tijdens de lessen leren ze wat ze nodig hebben om hun Nederlandstalige klanten op een professionele en vriendelijke manier te woord te staan. In de drukke eindejaars- en soldenperiode worden de wekelijkse taaluurtsjes vervangen door een soort stage waarbij de Nederlandstalige klanten als het ware hun 'oefenpartners' zijn. Wie in deze periode de Nieuwstraat afschuimt op zoek naar een koopje, doet dit dus best altijd in het Nederlands! De ervaring leert immers dat heel wat Vlamingen spontaan overschakelen op het Frans en zo de winkeliers de kans ontnemen om hun Nederlands te oefenen.

De deelnemende winkels kan je herkennen aan de affiches in de etalage; de verkopers-cursisten dragen een badge, die aangeeft dat hij of zij Nederlands leert, maar de taal nog niet volledig beheerst. Winkeliers kunnen zich nog inschrijven voor het tweede deel van de cursus, die op 17 januari start.

Info:

Huis van het Nederlands Brussel, GERALDA DE VOS, projectverantwoordelijke, 02 501 66 74.

In memoriam

Dr. ir. André De Moor (1933-2004), voorzitter vzw 'de Rand'

Donderdag 25 november 2004 zal ik niet snel vergeten. Ik was nog maar net op kantoor aangekomen toen om half negen mijn gsm belde. Op de display verscheen de vertrouwde naam 'André'. Zo vroeg uit de veren, dacht ik. Maar aan de andere kant van de lijn klonk een andere stem. De stem van zijn echtgenote Nelly, die "zeer slecht nieuws" te melden had. André De Moor was die nacht thuis overleden. Verbijstering. Ongeloof. Ik had nog maar net mijn mailbox doorgenomen en zijn - wat later bleek zijn allerlaatste - mail gelezen. Nota bene een mail met woorden van deelneming voor het verlies van een dierbare vriend twee dagen voordien!

Eensklaps was 'de Rand' zijn trouwe en dynamische voorzitter kwijt. En wij een vriend. Pas uren na het bericht drong door dat wij zijn vertrouwde aanwezigheid, zijn luisterend oor, zijn bedachtzame goede raad en zijn kordaat en assertief belichamen van zijn idealen voor altijd zullen moeten missen.

André De Moor, geboren in Massemen bij Wetteren, was burgerlijk ingenieur en bekleedde jarenlang een topfunctie bij de multinational Akzo. Het sociaal-culturele leven boeide hem mateloos. Hij beschouwde het als een van zijn levensdoelen om zijn capaciteiten ter beschikking te stellen van culturele organisaties die hem na aan het hart lagen. Zo leidde hij als voorzitter de pas geherstructureerde Vlaamse Opera eind jaren '80 succesvol door de moeilijkste periode van zijn geschiedenis. Toen in 1996 de oprichting van vzw 'de Rand' door de Vlaamse regering werd voorbereid, werd André De Moor al snel betrokken bij de gesprekken. De regering verzocht hem deze nieuwe organisatie als voorzitter op te starten en te leiden. Tot op zijn laatste levensdag bleef hij op post. En dat 'op post zijn' mag je letterlijk interpreteren. Zonder zich op te dringen, was hij

immers steeds bereikbaar en ter beschikking. Wekelijks zaten we samen op zogenaamde 'directieteam'-vergaderingen, waar we van zijn ervaring, ideeën en goede raad gretig gebruik maakten. Als voorzitter stelde hij zich steeds inspirerend, maar ook bewust afstandelijk op. Een van zijn principes was immers dat een voorzitter de goede gang van zaken bewaakt en de directie de touwtjes in handen heeft wat betreft de algemene en dagelijkse leiding van de organisatie. Deze door het bedrijfsleven ingegeven houding heeft bij 'de Rand' steeds uitstekend gewerkt.

Samen met hem bouwden we 'de Rand' uit. Er werden stafmedewerkers aangeworven voor welomschreven centrale opdrachten. De zes gemeenschapscentra kregen een kwalitatieve uitstraling. We startten met gemeenschapskranten in de zes gemeenten met bijzonder taaltoezicht. We participeerden in het beheer van het Museum Felix De Boeck. We legden de basis voor een gemeenschapscentrum in Drogenbos. We integreerden RandKrant en het cultuurluik van het Bruegelproject in de werking van 'de Rand'. André was altijd opnieuw een toetssteen voor onze plannen en de manier waarop we de zaken aanpakten. André kende ook heel veel mensen. Bij 'decision makers' en 'opinion leaders' was hij kind aan huis. Dit heeft voor 'de Rand' heel wat deuren geopend. Mede door zijn inbreng is 'de Rand' een volwassen organisatie geworden.

Zijn engagement werd geschraagd door zijn gevoelens als 'fiere Vlaming'. Op een zeer bewuste, vanzelfsprekende en assertieve manier plaatste hij de Vlaamse verwezenlijkingen steeds weer in de aandacht, zeker als hij sprak met buitenlanders en Franstaligen in de rand. De lezingenreeks Speakers' Corner was een van zijn dierbaarste projecten.

Als mens en voorzitter was hij nieuwsgierig naar de persoonlijkheid en de bezieling van anderen. Zo praatte hij graag met de medewerkers en sympathisanten van 'de Rand'. Bij voorkeur op een informele manier, bij een lekkere pint aan een of andere toog, of een glas goede wijn tijdens een werklunch. Velen zullen zich hem als een levensgenietende Bourgondiër herinneren. De stempel die André De Moor drukte op 'de Rand', is onuitwisbaar. We danken hem ervoor. Het was een voorrecht met hem al die jaren te mogen werken. Door zijn onverwachte heengaan, laat hij een grote leemte achter. Deze leemte zinvol en toekomstgericht invullen, is dan ook de grootste eer die we hem kunnen bewijzen.

'de Rand' uit zijn oprechte gevoelens van deelneming voor de familie, in het bijzonder voor zijn echtgenote Nelly en zijn kinderen Bart, Veerle en Maarten. André, bedankt!

Eddy Frans
algemeen directeur vzw 'de Rand'

Theater Malpertuis

Gloed

14 januari - 20u

Henrik en Konrád waren onafscheidelijke vrienden. Tot Henrik begon te vermoeden dat Konrád een verhouding had met zijn vrouw. En toen ze samen op een hert aan het jagen waren, leek het alsof Konrád zijn geweer niet op het dier richtte, maar op hem. Kort daarna verdween Konrád plots uit zijn leven. Eenenveertig jaar later keert Konrád terug. Eén avond en één nacht duurt de laatste ontmoeting tussen de twee oude mannen. Hun gesprek is een duel zonder wapens. Met meedogenloze openhartigheid praten ze over passie en vriendschap, over waarheid en leugen. Eén vraag wordt daarbij steeds prangender: wat is er eenenveertig jaar geleden precies gebeurd?

Sándor Márai (tekst) - Danny Keuppens (regie) - Bob De Moor, Wim Van der Grijn en Tania Van der Sanden (spel)

Tickets: 12 euro (kassa), 10 euro (vvk), 8 euro (abo en -25j.)

Raf Coppens

Het gaat toch rap

27 januari - 20u

Terwijl iedereen de hoop levend houdt dat het volgende jaar beter wordt, gaat Raf Coppens genadeloos met de bijl door het afgelopen jaar. Elke aanleiding tot euforie gaat hij met zijn deskundige satirische kijk te lijf. Onderweg laat hij geen spaander heel van al wie zich om de een of andere reden in de publieke aandacht beweegt. De hele regering passeert Coppens' slachtbank. Ook zangers, acteurs en andere om onduidelijke redenen bekende Vlamingen houden zich best schuil. Veel vrienden zal Vlaanderens droogste komiek niet maken met zijn jaaroverzicht. Wij vallen echter voor zijn originele visie op het leven van elke dag.

Tickets: 14 euro (kassa), 12 euro (vvk), 10 euro (abo en -25j.)

Eva De Roovere & Gerry De Mol

Kleine Blote liedjes

24 februari - 20u

Zoals mensjes kunnen ook liedjes zich aankleden, verbergen en doen alsof. Alleen de goede liedjes (zoals de goede mensjes) blijven overeind als ze bloot en naakt gepresenteerd zijn. Eva De Roovere en Gerry De Mol, beiden bekend van de folkgroep Oblomov, besloten om samen een reeks pakkende nummers op te nemen. Liedjes van henzelf, maar ook covers van groten als Jan De Wilde, Suzanne Vega en Richard Thompson. Omdat zoveel oprechte, poëtische muzikaliteit niet onbeluisterd kon blijven. Twee mensen met een indrukwekkende muzikale achtergrond laten even al het overbodige los. Het resultaat: een reeks kleine, blote, maar vooral mooie liedjes.

Tickets: 11 euro (kassa), 9 euro (vvk), 7 euro (abo en -25j.)

Info en tickets: De Bosuil, Witherendreef 1, 3090 Jezus-Eik, tel. 02 657 31 79, info@debosuil.be, www.debosuil.be

Tine Ruysschaert en Jo Decaluwe

Liefdesbrieven

27 januari - 20u

Eenvoudiger dan toneel auteur A.R. Gurney het schrijft, kan het nauwelijks. De brieven die een man en een vrouw elkaar een leven lang schrijven, worden voorgelezen. Rechttuit de zaal in. Het werkt fantastisch! Het blijkt hoe onnodig decor, aankleding en rekwisieten zijn... tenminste als de tekst ijzersterk is en de spelers die suggestief weten te brengen.

De lagere schoolbrieven wekken in hun herkenbare knulligheid heel wat hilariteit, maar naarmate de twee levens een radicaal verschillende loop nemen - de man geheel gericht op een succesvolle carrière, de vrouw in chaos en drank, worstelend om (h)erkenning te krijgen - krijgt een haast tastbare ontroering de bovenhand. Inclusief glas wijn!

Tickets: 5 euro (kassa), 3 euro (vvk), 2,50 euro (abo)

Echt Antwaarps Teater

Liever tellen dan snottebellen

19 en 20 februari - 20u15 en 16u15

Drie broers ontmoeten elkaar op het appartement van hun zopas overleden vader. De bedoeling is dat zij dit ontruimen en de inboedel verdelen. Al snel blijkt dat ze zeer uiteenlopende karakters hebben. Het overlijden is nog niet officieel bekend en alle drie zijn ze bezeten om de sleutel en de code van de bankkluis te vinden. Maar het wordt poken, want geen van hen wil dit tegenover de anderen toegeven. De spanning stijgt ten top wanneer er een vierde eend in de bijt komt. Wie is zij en wat komt zij hier doen? Dolkomische en spannende momenten in een denderend blijspel.

Tickets: 18 euro (kassa), 17 euro (vvk), 16 euro (abo)

I Solisti del Vento

Aperitiefconcert

27 februari - 11u

I Solisti Del Vento werd in 1987 opgericht in de schoot van het toenmalige Nieuw Belgisch Kamerorkest onder de naam 'Die Harmonie'. Vanaf 1996 kon het ensemble een autonome en professionele structuur uitbouwen onder de leiding van artistiek en zakelijk leider Francis Pollet. De artistieke ideologie bestaat erin de rijke blazersliteratuur van Mozart tot nu voor het voetlicht te plaatsen. Zo krijgt u werken te horen van Mozart, Beethoven, Jacob en Tomasi.

Wellicht komen 2 muzikanten u bekend voor. Zij maakten namelijk deel uit van Cinque Venti, het blaaskwintet dat al meermaals te gast was in de Lijsterbes. Na hun opleiding aan het Antwerpse conservatorium waar zij les kregen van notoire leden van I Solisti Del Vento stroomden ze zelf door naar het grotere en momenteel erg toonaangevende gezelschap.

Tickets: 11 euro (kassa), 10 euro (vvk), 9 euro (abo)

Info en tickets: De Lijsterbes, Lijsterbessenbomenlaan 6, 1950 Kraainem, tel. 02 721 28 06, info@delijsterbes.be, www.delijsterbes.be

WANNEER	WIE	WAT	WAAR	INFO
JANUARI				
08 18u30	KWB	Eucharistieviering	St. Pieterskerk	02 731 05 73
80 19u45	KWB	Driekoningenfeest	GC De Kam	02 731 05 73
13 14u	KAV	Voordracht: GSM	GC De Kam	02 731 10 61
14 12u	SC Sprint	Mosselkermis	Café IO Vivat	02 731 56 31
15 12u	SC Sprint	Mosselkermis	Café IO Vivat	02 731 56 31
16 12u	SC Sprint	Mosselkermis	Café IO Vivat	02 731 56 31
18 20u	KAV	Bloemschikken	GC De Kam	02 731 48 79
21 13u30	KBG	Vlaams Parlement	Brussel	02 784 32 96
21 19u30	KWB	Kookles	GC De Kam	02 731 05 73
22 20u30	vzw 'Fourire'	'Vandamme Verdamme'	GC De Kam	02 731 43 31
27 14u30	KBG	Gezellig Samenzijn	Parochiecentrum	02 784 32 96
28 21u	JH Merlijn	Optreden 'Staircase'	JH Merlijn	0475 73 28 44
29	KWB	Wandeling	Brussel	02 731 05 73
29 20u	Kamclub	Freepodium	GC De Kam	02 731 43 31

FEBRUARI				
02 14u	KBG	Pannenkoeken	GC De Kam	02 784 32 96
05	Davidsfonds	Bezoek aan provinciehuis	Leuven	02 731 57 37
09 20u	KAV	Gespreksavond 'Aromatherapie'	GC De Kam	02 731 48 79

Verenigingen, groepen en organisaties die hun activiteiten voor februari 2005 bekend willen maken, kunnen voor 8 januari een beknopte omschrijving van de activiteit bezorgen aan het secretariaat van de Kam.

Opgelet

De eerste week van januari wordt het onthaal van GC De Kam in een nieuw kleedje gestoken (schilderwerken en een nieuw tapijt). In die periode zijn we telefonisch of per e-mail minder goed bereikbaar. Het secretariaat zal gedurende een week ondergebracht worden in de paarse zaal.

C A D E A U C H E Q U E

vzw 'de Rand'

GaRand

5€
,00

NUMMER: _____

GELDIG TOT: _____

oc de boesdaalhoeve • oc de bosuil • oc de kam • oc de lijsterbes • oc de moelie • oc de sandloper

Zit je verlegen om een cadeau? Met de GaRand cadeauchequé geef je een beetje cultuur weg.
Doen! Info: 02 731 43 31, www.derand.be

**UN LONG DIMANCHE DE
FIANCAILLES**

FILM
13-01 > 20u
De Kam

**PATRICIA BEYSENS ENSEMBLE
SPÖTTERDÄMMERUNG**

DUITSE CHANSON
21-01 > 20u
De Kam

**PAPA BUE'S VIKING JAZZ
BAND**

JAZZ DIXIELAND
03-02 > 20u
De Kam

UITGEKAMD

is een uitgave van het
Gemeenschapscentrum
De kam en
vzw 'de Rand'.

Uitgekamd komt tot stand
met de steun van het Ministerie
van de Vlaamse Gemeenschap en
de provincie Vlaams-Brabant

REDACTIE

Louis Declerck
Ghislaine Duerinckx
Jan Pollaris
Marc Snoeck
Michel Spreutels
Frank Vandendael
Krist Vandervorst
Jan Walraet

EINDREDACTIE

Geert Selleslach
Kaasmarkt 75, 1780 Wemmel
02 456 97 98
geert.selleslach@derand.be

REDACTIEADRES

GC De Kam
Beekstraat 172
1970 Wezembeek-Oppem
02 731 43 31
info@dekam.be
www.dekam.be

**De Kam sluit van 24 december 2004 tot en met 3 januari 2005.
Wij wensen iedereen een mooi en vrolijk nieuw jaar!**

Verantwoordelijke uitgever
Marc Snoeck, Beekstraat 172
1970 Wezembeek-Oppem

**VOOR INFO, TICKETS
EN RESERVATIES**

kan je terecht op het secretariaat
maandag tot en met vrijdag:
9u-12u en 13u-17u zaterdag: 9u-12u
(tijdens de schoolvakanties
op zaterdag gesloten)
tel. 02 731 43 31
e-mail: info@dekam.be
website: www.dekam.be
rek.nr. 091-0113608-50
gelieve bij een overschrijving
steeds je naam en de voorstelling
te vermelden

[A]pplaus.be
cultuur- en gemeenschapscentra in Vlaams-Brabant

WWW.APPLAUS.BE

WWW.DEKAM.BE